

י. מזכירות ספורט

החדשים הקרובים יעמדו בסימן ההתמודדות בין שתי נטיות עקרוניות במחנה הלאומי הערבי. הדחתו של עבד אל-סלאם עארף מתפקידו בצבא עיראק היא רק סיבוב ראשון במאבק זה.

בצד אחד עומדים הדוגלים באיחוד מלא של כל הערבים במדינה יחידה אחת, בנוסח רעים. בראש מחנה זה עומדת מפלגת אל-בעת הסוציאליסטית, שמרכזה בסוריה, ואשר עם חבריה נמנה גם עארף בעיראק ואל-נבולסי בירדן. הקומוניסטים במרחב תומכים בנטייה זו.

בצד שני עומדים הדוגלים בפדרציה ערבית, שתשאיר לכל מדינה קיימת מידה רבה של עצמאות פנימית. מחנה זה כולל במיוחד את עמי המיעוטים העדות הבלתי-מוסלמיות, הרוצים לשמור על צביונם העצמאי גם תוך הזדהות עם התנועה הלאומית הערבית הכוללת. למחנה זה שייכים לא רק מנהיגי המאורנים והדרוזים בלבנון, מטוגם של פואד שיהאב והפטריוארך מעושי, אלא גם הכורדים ושאר השיעים בעיראק. סילוקו של עארף בעיראק על-ידי עבד אל-כרים קאסם בא כדי לפייס חוגים אלה ולצרפם לקואליציה השלטת מאז המהפכה.

שני המתחנות מכירים בהנהגתו של גמאל עבד אל-נאצר, ועל כן יש חשיבות רבה לעמדתו האישית בשאלה זו. עד כה לא נקס עבד אל-נאצר בקו ברור, אך יתכן כי קשיי האיחוד עם סוריה, שובע מרצון הסורים יותר מאשר מרצון המצרים, ישכנעו אותו כי פדרציה בלתי-הדוקה עדיפה על מדינה אחדותית. נימוק נוסף: פדרציה כזאת תהיה מושכת יותר בעיני היסודות הלאומניים בכמה מארצות ערב, עלולה להחיש את הצטרפותן של סעודיה, כוויית, טוניסיה ומארוקו, אם בדרך של הסכמה ואם בדרך של הפיכה פנימית.

ישראל תצביע נגד קבלת סין העממית באו"ם. נוסף להחלטה העקרונית, להיצמד לעמדה האמריקאית בשאלה זו, נתקבלה גם ההחלטה שלא להצביע בעד ההצעה ההודית, כדי להפגין את מורת-רוחה של ישראל מן הגישה האדישה של הוודו אליה.

חברות צרפתיות ממי לכתיות-למחצה יקבלו מי ידי ממשלת ישראל את ביצוע התוכנית להנחת מוסלמית ברזל באר-שבט - אילת, והעמקת נמל אשר דור. ההון לפימון מיפעלים אלה יגוייס בחלקו על-ידי הפצת מניות בישראל ובצרפת, כשי-לבעליההון הצרפתיים יתוארו עבודות הפיתוח בנגב כמצויאת אלטרנטיבה לתעלת סואץ.

הקונגרס היהודי הי-עולמי יפרסם בקרוב חזר מריהאשמה נגד ממשלת בריטניהמועצות, על פער לות אנטטי-יהודיות. בין שאר ההאשמות: לאחרונה מבי לטיה העתונות הטוביטיסטית את עובדת יהדותם של פועלים או עבריינים; נעשות פעולות זרסי טיות להכריח יהודים לעבור לאיזור בירובידיגאן.

לעומת זאת, נראה כי ימשיכו להתפרסם מאמרים אנטייהודיים בעתונות הסובייטית, במסגרת המדיניות הרשמית, אותה רואים הסובייטים כ"פעולת תגמול" על המאמרים האנטי-סובייטיים המתפרסמים בישראל. שלושת מאמריו של התייר גרנווי פולטקין היו פרק ראשון בפעולות התגמול.

בחורף זה תהיה ער לפידרת משפטים גדולים, בקשר להשתמטות מתשלום מס הכנסה. תהיה זו אחת הפעולות העיקריות, במסגרת נסיון קצפני של שלטונות המס למנוע השתמטות מתשלום מס-אמת, בעיקר בקרב התעשיינים.

צפויים חיכוכים גלויים בין הרב הראשי יצחק נסים, לבין המפלגה הדתית-הלאומית. בזמן האחרון נקס הרב נסים קו תוקפני כלפי נטיונות המפלגה להחזיר כמה מעסקניה למנגנון הרבנות הראשית. כמוקד למלחמתו, יתרכז הרב נגד הנהגת קו מפלגתי בפעולות של היכל שלמה. צפה להקמת מוסד מיוחד כמינו: מועדון של חוטפים. כמה צעירים ערביים יוזמים עתה את הקמתה של אגודה, אשר חבריה יתחייבו להעניק אף ליי לכל זוג ערבי שיתחתן בניגוד לרצון הוריו, ותוך התעלמות מן הנוהג המסורתי המונע בעד חתן להכיר את כלתו לפני הנישואין. שיקול שני של היוזמים: הצעיר ש"חטוף" את כלתו (בהסכמתה) יחסוך לעצמו את המוחר, המגיע עתה לכמה אלפי לירות, והמונע בעד צעירים רבים להתחתן כרצונם. בעלי הרעיון בטוחים ליי בכל מקרה ישלימו הוררים עם העובדה המוגמרת ויערכו "סולחה" לאחר-מעשה.

יתכן כי שר הפנים ישראל בריהודה יבקש מהיועץ המשפטי להגיש תביעה נגד עתון המפלגה הדתית, "הצופה", על שכינה אותו ראש הייבסקים כמדינה. בריהודה השמייע באזני מכרים כי יש בידו להוכיח שהוא נאסר ועונה בידי הייבסקציה ברוסיה.

סניף מפא"י בתל-אביב ילחץ על גולדה מאיר להציג את מועמדותה לראשות העיר, בבחירות הבאות. במקרה שגולדה תמאן לעשות זאת, יוצע כנראה שר העבודה מרדכי נמיר, כמועמד לתפקיד זה.

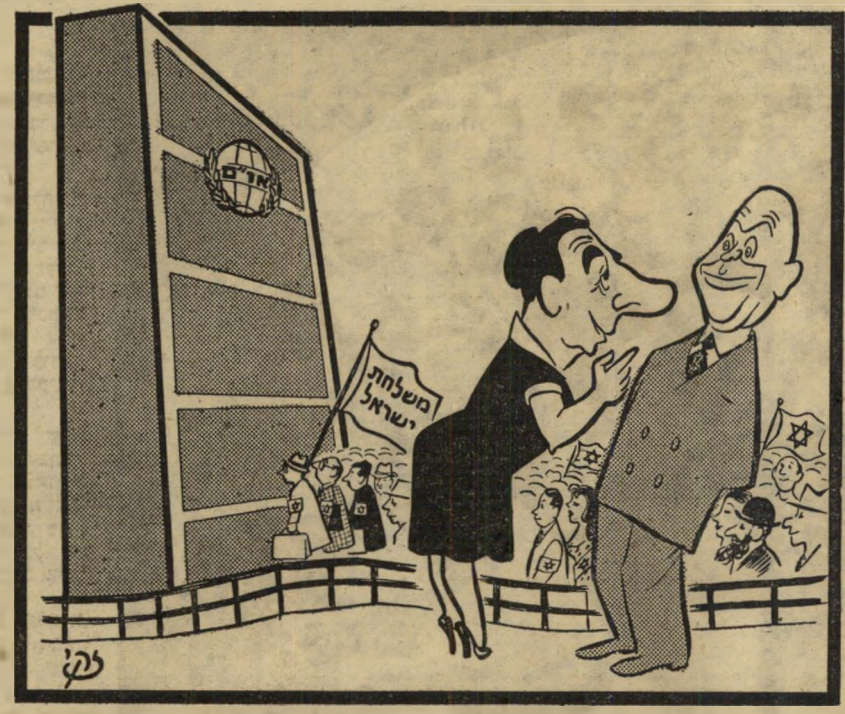
העם

הגדולה במשלחת תבל

סילון של עשן שנפלט ממנוע של מטוס, כמעט והעיב השבוע על מדיניות ישראל. למרבית המול עלה בידי הטייס לעצור את המטוס הבורע, לשחרר את נוסעיו לפני ש-קרה האסון. הנוסעת מספר 1, שרת-החוף גולדה מאיר, ניצלה.

סכנה פתאומית זו בדרך לניריווק, שי-נוספה על הסכנות הכרוכות בעצם מצב בריאותה הרופף של גולדה, גרמה לרגע הר-דרמתי היחיד במחנה השיגרתי שהוצג הי-שבוע על-ידי המשלחת הישראלית באו"ם. 27 שי-צאו... כל שאר חלקי המחנה היו בגדר קומדיה תפלה. גרם לכך עצם הרכב המשלחת הישראלית. לא פחות מ-אשר 27 איש ואשה השתייכו לעוצבה קרי-בית זו, שאיש לא ידע בדיוק מה היעד שלה. מלבד גולדה עצמה, השתתפו במשל-חת הרשמית 5 נציגים, 2 נציגי-משנה, 6 יועצים פרלמנטריים, 2 קציני עתונות, 7 יועצים, 1 מזכירה.

גם כאשר אבא אבן עומד לבדו במשלט זה, נראית דמותו לעתים כמבובזת. אבן, חבר הכנסת הרביעית מטעם מפא"י, הוא גואם מצויין (באנגלית), בעל הופעה משכי-נעת. אולם כפי שכלו אורחי ישראל להיות-כח מנאמו ששודר לא מכבר בקול ישראל.

"ברוך השם! הם לא ישאירו מקום לסינים!"

מכובזו כשרון ריטורי גדול זה לריק: לא לבאן ולא לשולחיו יש משהו לומר העשוי לגרש לרגע את השיעמום העמוק האופף את עצרת או"ם בישיבותיה הפומביות. בי-קנקן הנוצץ אין יין רעיוני.

המשלחת האיריה שהצטרפה השבוע בי-כניסה לבנין או"ם רק הגדילה ביובו זה פי 27. גולדה עמד ביחס הפוך למסקלה הרעיונית. בשום בעיה העלולה לעמוד על-סדר היום - מאלגיריה ועד סין - אין לצמרת המדינית הישראלית להוסיף אף לא מילה חדשה אחת. כדי ללכת בתלם החרוש של אמריקה וצרפת, היה די גם במזכיר שלישי אחד.

שדל מועופף. אולם איש לא השלה את עצמו כי גודל המשלחת הישראלית קשור קשר כלשהו בתפקידה. הוא היה רק תוצ-אה של תופעה חדשה בישראל.

השלטון הישראלי הוא פורציה של מפלי-גות. הוא מבוסס על חלוקת השלל בין עסקני המנגנונים המפלגתיים, לפי מפתח מסויים. לקופה המשותפת נכנסים תקציבי הסוכנות והממשלה, רשיונות מסחריים ומאה ואחד פריטים אחרים.

השנה, זו הפעם הראשונה, הוכנסה גם נציגות ישראל באו"ם לקופה זו, במימדים מפלגתיים כאלה. ששה עסקני מפלגות, חבי-רי שש מפלגות שונות בקואליציה ובאופר-י ציניה, זכו לכבוד לאומי, לסיול-חינם על-חשבון משלה-מסים ולהוצאות אש"ל גדר-בות בעיר מגרדי השחקים, כדי "ליעק" למשלחת מה לעשות. לרוע המול, הוכיח

היוכח המדיני האחרון בכנסת כי ששה יועצים אלה עדיין אינם יודעים בדיוק מה הם רוצים בעצמם. אם תתפתח תופעה זו למדיה דהגיוניים, תהיה נציגות ישראל הקטנה באו"ם, בשנים הבאות, הגדולה במשלחת תבל.

צבא

מסדר כניסה

"מי שמשלם את שכר התזמורת, רשאי להזמין את המנגינה!" יתכן כי אימרה עתי-קה זו עלתה בלבו של החון לימבל גלא-ן, כאשר בא ארצה לביקור ממולדתו הי-אמריקאית, לפני שש שנים. גלאן, איש-מפא"י ופעיל המבנית, ביקש ממארחיו הי-מפא"יים לאפשר לו להופיע לפני חילי צה"ל.

אחרי שמיסטר גלאן אסף כסף כה רב למען הבויס של הארמי הישראלי, אי-אפשר היה לסרב לבקשת צנועה זו. משרד-הבטי-חון העביר את הבקשה לרבנות הצבאית, וזו הזוררה לארגן תפילה ציבורית חגיגית, באחד המחנות הגדולים של צה"ל. לטכס הוזמן גם הרב הראשי, אייזיק הלוי הרצוג. כאשר הופיעה ההודעה על התפילה ההמו-נית על לוחות המודעות באותו מחנה, לא התנגדו החיילים. בעיניהם הייתה זאת הופעה אמנותית ככל הופעה אחרת, והם ידעו ש-הכניסה להופעותיו בעיר עולה בלירות יק-רות, לכן זרמו בהמוניהם לקונצרט החונות.

מצנח וארבע-כנפות. בכך היה הי-ענין מסתיים, לולא מצא המעמד חן בעיני הרב הצבאי הראשי, אלוף-משנה שלמה גר-רן, שדתר קרובה למצנח לא פחות מאשר לארבע-כנפות. הוא החליט לייסד מסורת חד-שה.

כעבור שבוע נערך טכס דומה במחנה השני, אך הפעם כבר בלי נוכחות הכוכב גלאן. לא היה קשה למצוא שם למיבצע, כי הדבר היה בימי אלול, שהם ימי ההת-עוררות לפי המסורת היהודית. כך גולד-"מסע ההתעוררות" הראשון של צה"ל.

מאז נכנס הענין למסלול. יחידה מסויימת היתה מדי פעם מקבלת הודעה רשמית מי-טעם הרבנות הצבאית, על ניירה-מכתבים של המטה הכללי של צה"ל, כי "טכס מסע ההתעוררות" נקבע על בתאריך מסויים. הי-מפקדים, שרבים מהם זכרו את "מיסדרי הי-כנסיה" של הצבא הבריטי, שהיו בגדר חר-בה, לא טרחו לבדוק את הענין בפקודות-הקבע של המטכ"ל. הם הבינו את הדבר כהוראה, חייבו את חייליהם לצעוד בסך ל-תפילה, יכמו לכל מיסדר אחר.

"במספרים - התיעורר!" כך נמי-שך המסע חמש שנים, ויכול היה להימשך עד ליום הדין, אלמלא קרא שרהפנים יש-ראל בריהודה בבוקר בהיר אחד, שנערך מסע-התעוררות בצה"ל. הוא חקר בדבר, הגיש שאלתא בממשלה: מדוע כופים על חיילי צה"ל להופיע לתפילות דתיות?

אילו אירע הדבר בשנה שעברה, היתה הממשלה הופכת מגרש כדורגל: מול הקבר-צה החילוני היתה מתייצבת הקבוצה הי-דתית, ודויד בן-גוריון היה שופט את הי-מישחק. אולם הפעם נעדר השוער הדתי מן המגרש, הכדור של בריהודה נכנס ישר לשער. החליט ביגיי, מחוסר ברירה: תינתן הוראה חדשה לצה"ל, לפיה תהיה השתתפות החיילים במסע ההתעוררות בגדר התנדבות בלבד.

ברגע האחרון קפץ גורן לשער הריק. הוא איים בהתפטרות. ביגיי, המאמין כי גורן יהיה באחד הימים לרב הפרטי שלו, ואולי אפילו מכשיר בידי נגד המפלגות הדתיות, נרתע.

השבוע יצאה הוראה חדשה: אמנם בי-שנים הבאות יהיה מסע ההתעוררות בגדר התנדבות, אולם השנה תהיה התעוררותם של חיילי צה"ל בגדר חובה. ליצני צה"ל אף המציאו פקודה חדשה: "במספרים התי-עורר!"

הממשל הצבאי

הפגנה כפולה

אין זה רגיל שאדם, המציע בכנות הצעה מסויימת לזולתו, יודיע בפירוש שהוא מק-וה שהלה לא יקבלנה. אולם כך נהג לפני

ההתעוררות צמודה לפוסק, אני לדודי דודי לי, מתוך שיר השירים. גדולי הי-יהדות, שלא ראו בשיר-האהבה העברי הי-קדום אלא יצירה סמלית שכוונתה לאהבת התורה, טברו כי "דודי" בפוסק זה תתכוון לאזרחים.